

รธน. มาตรา ๒๖

พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ วรรคสาม มาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๕๓

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๑ วรรคสาม เป็นข้อสันนิษฐานในทางแพ่งที่เปิดโอกาสให้ผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของหรือผู้รับโอนหรือผู้รับประโยชน์ในทรัพย์สินมีสิทธินำสืบพยานโต้แย้งหรือหักล้างได้ เป็นการผลักภาระการพิสูจน์อย่างมีเหตุผลอันชอบธรรมระหว่างข้อเท็จจริงพื้นฐานตามเงื่อนไขแห่งข้อสันนิษฐานที่กำหนดกับข้อเท็จจริงที่ต้องการพิสูจน์ ก่อนที่ศาลแพ่งจะมีคำสั่งให้ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตกเป็นของแผ่นดิน ทั้งมีมาตรการทางกฎหมายคุ้มครองบุคคลที่เป็นเจ้าของทรัพย์สินดังกล่าวที่ได้มาโดยสุจริตและเสียค่าตอบแทน สามารถจะพิสูจน์การได้มาโดยชอบของทรัพย์สินนั้นตามมาตรา ๕๐ โดยศาลแพ่งอาจมีคำสั่งคุ้มครองสิทธิของผู้รับประโยชน์ตามมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง หรือการคืนทรัพย์สินก่อนหรือภายหลังมีคำสั่งริบทรัพย์สินตามมาตรา ๕๓ แล้วแต่กรณี เพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะกับการคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลจากการใช้มาตรการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินให้ตกเป็นของแผ่นดิน ไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม เป็นการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลอย่างสมเหตุสมผล ตามความจำเป็น และมีความสมดุลระหว่างประโยชน์สาธารณะกับสิทธิของบุคคลที่ถูกจำกัด ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิเกินสมควรแก่เหตุ ไม่กระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ทั้งใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายใช้บังคับเป็นการเจาะจง ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖

ย่อโดย นายสุภัทร แสงประดับ

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๕

นางศรัณยา วีระกรพานิช

ผู้อำนวยการสำนักคดี ๓

นายสมฤทธิ์ ไชยวงศ์

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านคดี